Това съм аз, Луси!

Звездна слава

Кели Маккейн

Издателство „Флют“

Totally Lucy
Star Struck
First published in the UK in 2006 by Usborne Publishing Ltd.,
Usborne House, 83-85 Saffron Hill, London EC1N 8RT, England. www.usborne.com

Text copyright © Kelly McKain, 2006.
Illustration copyright © Usborne Publishing Ltd., 2006.

The right of Kelly McKain to be identified as the author of this work has been asserted by her in accordance with the Copyright, Designs and Patents Act, 1988.

Illustrations by Vici Leyhane.
Photography: Page 40 Model © Patrik Giardino/Corbis

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system or transmitted in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording or otherwise without the prior permission of the publisher.

This is a work of fiction. The characters, incidents, and dialogues are products of the author's imagination and are not to be construed as real. Any resemblance to actual events or persons, living or dead, is entirely coincidental.

A CIP catalogue record for this book is available from the British Library.

Това съм аз, Луси!
Звездна слава
© Издателство „Фют“, 2020
Текст Кели Маккейн
Превод Жечка Караславова
Редактори Албена Раленкова
Илияна Владимирова

ISBN 978-954-625-650-8
www.fiut.bg

Абсолютно таен дневник на Луси Джесика Хартли

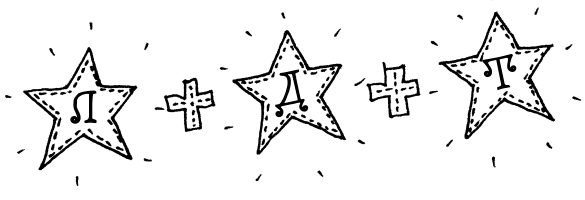

Четвъртък, 7 април, 10.17 ч., чакам телефонът да звънне заради нещо наистина вълнуващо

Привет!

Това съм аз, Луси Джесика Хартли! Случи се нещо *тооооооолкова* вълнуващо! Дори започвам нов дневник, за да ви разкажа. Е, разбира се, всичко може да свърши със сълзи и тогава в дневника ще има само няколко реда, тъй като животът ми ще е станал отново скучен, както обикновено!

О, я почакайте! Вие изобщо не знаете за какво говоря, нали? Мама казва, че имам навика да започвам от края и да завършвам със средата. Понякога, когато се опитвам да ѝ обясня нещо, тя ме спира и казва: „Поеми си дъх, Луси, и започни отначало!“.

Така и ще направя!

***ЪЪЪ

Та така, ето началото на нещо страхотно и вълнуващо (надявам се!).

Преди около седмица с моите НДПЗ (НДПЗ означава най-добри приятелки завинаги, МД; МД означава между другото, МД) – невероятната Жулиета Гарсия Перес Бенедикционаторио – Джулс, и най-фантастичната Матилда-Джейн ван дер Цван – Тилда, се мотаехме из пазара.

Взехме си хотдог и разглеждахме конци, от които си правим гривни на приятелството. Направо сме луднали по тях напоследък. Закачаме ги на полите с безопасна игла и ги правим тайничко в час, докато учителите нещо си говорят. Но когато изтъкнах пред господин Райт в часа по английски, че сме *напълно съсредоточени* (както той иска) в урока, той не беше съвсем съгласен и трябваше през цялото време да седим с ръце на чина.

Както и да е, аз малко се отклоних от въпроса (нещо, което правя много често според мама).

Та значи, ние се разхождахме из пазара. Джулс беше в добро настроение, защото продавачът на хотдог не ѝ сложи лук, без да я пита, а Тилда беше весела, защото баща ѝ каза, че ѝ позволява да изпие една диетична кола, докато се разхождаме. Обикновено той не ѝ дава да пие газирани напитки, защото я превъзбуждали (она, пак се отклоних от темата, но прочетете „*Пълна промяна*“, моя първи дневник, ако

искате да узнаете някои любопитни тайни подробности!).

И трите бяхме в прекрасно настроение, което невинаги се случва. Понякога Джулс се дразни от Тилда, защото вече сме три, а преди си бяхме само двете в нашето НДП-ство. Но това беше допреди 4 месеца, когато Тилда се появи в нашата гимназия „Тамбридж“ и...

Да му се не види!!! Не мога да повярвам, че пак се отплеснах! Сигурно е от вълнението, което кара главата ми да се върти.

И така, седяхме си на една пейка. В този момент виждам, че някой е оставил на нея местния вестник.

Прелиствам го аз, за да намеря хороскопите ни, и изведнъж виждам тази обява

ТЪРСЯТ СЕ СТАТИСТИ!

Търсят се статисти на всякаква възраст
за участие в снимките
на новия сериал

„ПРЕГРЕШЕНИЯ ОТ СТРАСТ"

Ако искате да участвате,
изпратете името си,
адреса, телефон за връзка, възраст,
ръст и мерки на адрес:

ЧЕРИ ПИП ПРОДАКШЪНС,
12, Бърлингтън Корт, Лондон

Ще се свържем с подходящите кандидати на 7 април.
Прослушването ще бъде на 8 април.
Моля, кандидатите да бъдат
на разположение през целия ден.
Одобрените кандидати ще участват
в снимки от 11 до 17 април.

ПРОФЕСИОНАЛНОТО ОТНОШЕНИЕ Е ЗАДЪЛЖИТЕЛНО!

Прочетох обявата на глас и трите много се развълнувахме, че ще правят истински ФИЛМ в нашия град!!! Първо си помислих, че търсят хора, които да рисуват декорите за сцени от филма, но умната Тилда обясни, че статисти са хора, които участват в масовите сцени на филма!!! Разбира се, че и трите моментално пожелахме да участваме!!!

За момент се *отчаяхме*, защото помислихме, че по това време сме на училище, но после се сетихме, че тогава са великденските празници, и си казахме **„Ехаа!“**

След това с Джулс се разкикотихме как може би ще участваме в *месечни* епизоди, т.е. епизоди за Н.! Н. е нашият таен код за *менструация*, така може да си говорим за нея и в училище, дори ако наоколо се навъртат момчета (защото М. е прекалено явно). Но тогава умната Тилда ни светна, че става въпрос за *историческа драма*, за старомоден филм, където жените са с *повдигнат нагоре бюст*, а мъжете яздят в галоп и плуват, без да съблечат бричовете си, и вършат разни други такива неща. Ясно е, че всичко това не може да има нищо общо с *идването* на мензиса.

Откъснахме обявата от вестника и отидохме у нас да напишем професионално молбите си за участие. В къщата на Джулс не може да се пише професионално каквото и да било заради *дандания*та, която вдигат майка ѝ и баща ѝ, докато танцуват салса, пускат силна музика в хола и викат **„Оле!“**. Да не говорим, че ХХ постоянно дъни рок, Бенита и Бенито търчат насам-натам с пластмасовите си говорещи люк-скайуокъри, а пък Омбрито просто си лае (Омбрито е кучето им, МД, в случай че се чудите кой е).

У Тилдини никога не сме ходили, защото те живеят само двамата с баща ѝ, тъй като майка ѝ починала, когато Тилда била малка. Тилда не обича да говори за това. Баща ѝ все си работи в кабинета, затова тя предпочита да иде някъде, където *нещо се случва*. От моя гледна точка у нас е най-добре или у Джулс, понеже бащата на Тил-

да е много строг по отношение на храната, така че единствените неща за хапване у тях са някакви много *полезни сусамки* или *свежи плодове*.

Както и да е, написахме молбите и се разходихме до пощата, като се държахме за ръце за късмет. Най-тържествено пуснахме писмата в кутията, докато се стискахме за кутретата и три пъти вдигнахме ръце нагоре.

Е, как тогава днес да не съм *на тръни*!? Днес е денят за вземане на решение кой да бъде допуснат до прослушване за статист в „*Прегрешения от страст*“ и ние всички чакаме изнервено до телефоните приблизително от 6.42 часа сутринта. Освен това мобилните също са ни подръка, за да се *информираме* веднага, ако нещо се случи, без да блокираме телефона на другия. Хитро, нали?

Би трябвало да получа допълнителни точки по природни науки от госпожа Стептън за логичното си мислене, защото сега, когато се превърнах в нейна любимка, от мен се очаква да съм *блестящ пример*.

Она, мобилният звъни! Тилда е! Почакайте...

Поканена е за прослушването!!!!!

Даааааа!!!!!!!

Това е чудесно!!!!!!!

Хъм... а защо *моят* телефон не звъни?

Мама се опита да позвъни на баба (Делия) да си поговорят.

Баба иска да ѝ казваме Делия, понеже смята, че „баба“ я кара да се чувства стара. Кажа ли Делия, да знаете за кого става дума – за баба!

Обясних ѝ за уговорката с мобилния и с домашния телефон и че очаквам жизненоважно позвъняване за прослушването и я помолих любезно само този път да иде надолу по улицата и да използва уличния телефон.

– О, чудесно! – отвърна мама. – Не стига че плащам сметките, купих ти мобилен, който също плащам, а сега трябва да се обаждам от уличен телефон!!!! Може би искаш и да ти донеса нещо от магазина, докато съм навън!?

Хубаво е да имаш толкова разбрана майка, особено в напрегнат момент като този. Помолих я за „Туикс“ и тъй като съм примерна дъщеря, дори ѝ предложих 50 пенса за телефон, но тя просто излезе, като мърмореше.

Знам как се чувства. Уличните телефони станаха много скъпи напоследък и с 50 пенса няма да се обадиш много далеч. Може би само до Борнмът...

Влизането на мама отклони вниманието ми от факта, че телефонът ВСЕ ОЩЕ НЕ ЗВЪНИ! Но сега отново съм абсолютно погълната от тази мисъл.

В молбата си за участие във филма наистина показах *професионално отношение*. Например написах я на моята специална хартия за писма, която ми е най-хубавата и която използвам само за много важна служебна кореспонденция. Длъжни са да ми се обадят за прослушването, нали така? Особено щом са се обадили на Тилда. Трябва да знаят, че НДПЗ трябва да правят важните неща заедно.

Я чакайте, ще залепя тук фотокопие на моята молба. Мама казва, че да имаш *професионално отношение*, значи да си правиш фотокопия на нещата за архив. Ние и трите си направихме, въпреки че струваше по 10 пенса на страница в „Спенд-енд-Сейв“. За Тилда и Джулс не беше скъпо, но моята молба стана прекалено дълга. Както и да е, слагам я тук, да видим какво ще кажете.

